

มุมมองของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กับการพัฒนากีฬายิมนาสติกศิลปะสู่ความเป็นเลิศ

The Views of Stakeholders on the Development of Artistic Gymnastics to Excellence

รพีพร คุนยัจันทร์

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่

ยิมนาสติกเป็นกีฬาสาขาสากลที่ได้รับการบรรจุเข้าร่วมการแข่งขันโอลิมปิกนับตั้งแต่การแข่งขันโอลิมปิกในครั้งแรกที่กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีก เป็นต้นมา มีประเทศต่างๆ เข้าร่วมการแข่งขันอย่างมากมาย นอกจากการแข่งขันโอลิมปิกแล้วยังได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬายิมนาสติกชิงแชมป์โลก การแข่งขันกีฬายิมนาสติกระหว่างกลุ่มทวีป การแข่งขันกีฬายิมนาสติกระดับนานาชาติ ตลอดจนการแข่งขันภายในของประเทศต่างๆ ด้วยข้อเท็จจริงที่ว่ายิมนาสติกเป็นพื้นฐานของกีฬาทุกชนิดกีฬา เพราะยิมนาสติกประกอบด้วยทักษะการเดิน การวิ่ง การกระโดด ห้อยโหน ตีลังกา ซึ่งในสมัยโบราณกรีกและโรมัน ใช้นิมนาสติกในการสร้างความแข็งแรงให้กับทหารในกองทัพที่เรียกกันว่า ยิมนาสติกเพื่อการทหาร ซึ่งจากหลักฐานเชื่อกันว่ายิมนาสติกเข้ามาในประเทศไทยในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 กีฬายิมนาสติกตามการรับรู้และเรียกขานกันจนคุ้นเคยว่า “กีฬายิมนาสติกสากล” ซึ่งหมายถึงกีฬายิมนาสติกผาดโผนประกอบด้วยการแสดงบนอุปกรณ์ชาย 6 อุปกรณ์ ได้แก่ ฟลอร์เอ็กเซอร์ไซด์ ม้าหูก ห่วงนิ่ง โต๊ะกระโดด ราวคู้ และราวเดี่ยว ส่วนอุปกรณ์ในการแสดงของนักกีฬายิมนาสติกทั้งหมด 4 อุปกรณ์ ได้แก่ โต๊ะกระโดด ราวทรงตัว ราวต่างระดับ และฟลอร์เอ็กเซอร์ไซด์

ต่อมาท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญชัย เชาว์สุโข ผู้ได้รับสมญานามจากบรรดาลูกศิษย์และคนในวงการยิมนาสติกว่า “บิดาของกีฬายิมนาสติกไทย” เพราะท่านเป็นผู้ฟื้นฟูสนับสนุนจัดให้มีการแข่งขันกีฬายิมนาสติกในไทย ยิมนาสติกได้จัดการแข่งขันอย่างเป็นทางการขึ้นครั้งแรก โดยกองกีฬา กรมพลศึกษา ชื่อกีฬายิมนาสติกสากลได้ถูกเรียกขานกันมาจนกระทั่งประมาณปี พ.ศ. 2552 จากการพูดคุยแสดงความคิดเห็นกันต่างๆ นานาของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องถึงชื่อกีฬายิมนาสติกสากลว่า มันช่างไม่ตรงกับชื่อภาษาอังกฤษเอาซะเลยเพราะภาษาอังกฤษเรียกว่า Artistic Gymnastic เมื่อพิจารณากันจากการพูดคุยกันแล้วท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ขวัญชัย เชาว์สุโข จึงมีแนวคิดกันว่าเรามาเปลี่ยนชื่อเรียกกีฬายิมนาสติกสากลให้มีผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญชัย เชาว์สุโข ความสอดคล้องกันกับภาษาอังกฤษดีมี ท่านจึงแสดงความคิดเห็นว่าต่อไปเราเรียกว่ากีฬายิมนาสติกศิลปะกันเถอะ ซึ่งนับจากวันนั้นเป็นต้นมา ประเทศไทยโดยสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย เลขาธิการยิมนาสติกแห่งประเทศไทย นาวาตรีศรายุทธ พัฒนศักดิ์ จึงได้เปลี่ยนชื่อเรียกกีฬายิมนาสติกสากล เป็นกีฬายิมนาสติกศิลป์ นับจากนั้นเป็นต้นมา

นับจากครั้งแรกในการจัดการแข่งขันกีฬายิมนาสติกศิลป์ในประเทศไทย ก็ได้มีการพัฒนาการเล่นและการแข่งขันขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งได้รับการบรรจุให้เข้าแข่งขันในกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 5 ที่กรุงย่างกุ้ง ประเทศพม่า ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นกีฬาซีเกมส์ ประเทศไทยนับว่าเป็นมหาอำนาจของกีฬายิมนาสติกในประเทศไทยแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไทยเราเป็นเจ้าเหรียญทองในการแข่งขันกีฬายิมนาสติกศิลป์มาโดยตลอดโดยเฉพาะการแข่งขันในกีฬาซีเกมส์ของนักกีฬาชาย สังเกตได้จากผลการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ที่ประเทศสิงคโปร์ที่มิกกีฬายิมนาสติกศิลป์ชายของเราสามารถสร้างสถิติ ชนะการแข่งขันได้มาทั้งหมด 7 เหรียญทองจาก 8 เหรียญทองของการแข่งขันกีฬายิมนาสติกศิลป์ชาย ประเทศไทยมีนักกีฬายิมนาสติกศิลป์ ที่เรียกว่าซูเปอร์สตาร์หลายคน ที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทยเป็นต้นว่า อธิราช โพธิ์พานิช อมรเทพ แวแสลง ศาสตรา สุวรรณษา และปัจจุบันเป็นยุคของราชวัตร แก้วปัญญา ส่วนนักกีฬาหญิงถึงแม้จะไม่เด่นมากมายนักแต่ก็ยังสามารถสร้างชื่อเสียงและได้รับรางวัล เหรียญทองไม่แพ้ นักกีฬาชาย เช่น อธิราภรณ์ โพธิ์พานิช จิตภา สีม่วง วิรัชชา ศรีตะปัญญะ วรวิภากร หมวดตะโหนด เป็นต้น

จากนั้นความรุ่งเรืองสุดขีดของวงการยิมนาสติกไทยได้เกิดขึ้นเมื่อ อมรเทพ แวแสลง ยอดนักกีฬายิมนาสติกศิลป์ของไทยได้สร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้กับวงการยิมนาสติกไทย ด้วยการคว้าเหรียญทองในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 ที่กรุงเทพมหานครในอุปกรณ์ห่วงหนึ่ง ก็นับได้ว่าได้สร้างกระแสนิยมยิมนาสติกฟิเตอร์ได้ระยะหนึ่ง ซึ่งในช่วงหลังจากนั้น ได้เกิดนักกีฬา

ยิมนาสติกศิลป์ หนุ่มน้อยนามว่า ศาสตรา สุวรรณษา เกิดในวงการยิมนาสติกแทนอมรเทพ แวแสลง และเกิดราชวัตร แก้วปัญญาตามมา และในที่สุดยิมนาสติกศิลป์ไทย ที่เคยรุ่งเรืองเป็นกีฬาเด่นอีกประเภทหนึ่งในการคว้าเหรียญทองในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ให้กับประเทศไทยอย่างเป็นทางการก็มาสะดุดเข้ากับความตกต่ำอย่างเห็นได้ชัดเจนนับจากการที่ประเทศไทยต้องสูญเสียเหรียญทองประเภททีมชายในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ที่ประเทศฟิลิปปินส์ให้กับทีมชาติเวียดนาม ที่ได้พัฒนาตัวเองขึ้นมาแบบก้าวกระโดด และอีกหลายๆ เหรียญทองที่ไทยเคยครองมาโดยตลอด จำนวนนักกีฬายิมนาสติกที่ลดลงอย่างน่าใจหาย การแข่งขันกีฬายิมนาสติกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยที่เคยมีนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันจำนวน 20-30 ทีม ในทุกระดับอายุ ทุกคนในวงการยิมนาสติกศิลป์จะมารวมตัวกันในการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย นักกีฬายิมนาสติกศิลป์หน้าใหม่หลายต่อหลายคนเกิดที่นี่ ภาพการแข่งขันที่สนุกสนาน ทำการแข่งขันที่โลดโผนตื่นตาตื่นใจ สะกดสายตาของผู้ชมให้หยุดนิ่งอยู่กับการแสดงของพวกเขา และเสียงปรบมืออย่างกึกก้องเมื่อนักกีฬาแสดงเสร็จ

แต่..ณ ปัจจุบันจำนวนนักกีฬาลดน้อยลง ในบางประเภทไม่สามารถแข่งขันในประเภททีมได้ด้วยซ้ำเพราะมีจำนวนทีมไม่เพียงพอ ที่ซ้ำร้ายหนักที่สุดจะเห็นได้จากการแข่งขันกีฬาแห่งชาติที่จังหวัดขอนแก่น และกีฬาเยาวชนแห่งชาติที่จังหวัดพิษณุโลก มีจำนวนทีมที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันไม่ครบตามข้อบังคับของการกีฬาแห่งประเทศไทย ทำให้ไม่สามารถจัดการแข่งขันประเภททีมได้ จัดการแข่งขันได้เพียงบุคคลรวม

อุปกรณ์ และบุคคลเฉพาะอุปกรณ์เท่านั้น ซึ่งมีนักกีฬาชายเข้าร่วมการแข่งขันเพียง 12 คนหลายคนถามว่า มันเกิดอะไรขึ้นกับวงการยิมนาสติกศิลป์ เราจะทำอย่างไรจึงจะสามารถพัฒนากีฬายิมนาสติกสู่ความเป็นเลิศได้อย่างยั่งยืนได้ และสามารถรองรับความเป็นเจ้าเหรียญทองได้เหมือนในอดีตที่ผ่านมา ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหลายๆ กลุ่มเริ่มมีการจับกลุ่มสนทนากัน ต่างคนต่างแสดงความคิดเห็น ด้วยความเป็นห่วง และต้องการเห็นกีฬายิมนาสติกศิลป์กลับมารุ่งเรืองเป็นกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติอีกครั้งหนึ่ง หลายคนตั้งคำถามว่า

1. ในอดีตที่ผ่านมาเราทำอย่างไรกันเราจึงชนะในการแข่งขันรายการต่างๆ ได้
2. ทำไมการแข่งขันในระยะหลังเราจึงไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน
3. แล้วเราจะบริหารจัดการกันอย่างไรจึงจะพัฒนากีฬายิมนาสติกศิลป์สู่ความเป็นเลิศได้อย่างยั่งยืน มันเป็นประเด็นคำถามที่ผุดขึ้นมาจากความรู้สึกนึกคิด และจากสภาพการณ์ ที่ทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบจากความรู้สึกและสัมผัสได้ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของผู้บริหารสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้ปกครอง นักกีฬา ผู้เชี่ยวชาญกีฬาเป็นเลิศฝ่ายกีฬายิมนาสติกศิลป์ ที่คลุกคลีอยู่กับวงการกีฬายิมนาสติกศิลป์เป็นระยะเวลากว่า 30 ปี หรือแม้กระทั่งนักกีฬายิมนาสติกศิลป์เอง หลายต่อหลายครั้งในการเดินทางเข้าร่วมการแข่งขันกีฬายิมนาสติกศิลป์รายการต่างๆ เมื่อมีการประชุมไม่ว่าจะเป็นการประชุมผู้จัดการทีม การประชุมผู้ตัดสิน หรือแม้กระทั่งการพบปะในงานเลี้ยงสังสรรค์ในหมู่ผู้ที่เกี่ยวข้องที่เอื้อชื่อมาก่อนหน้านี้ ก็จะมีการพูดคุย

แสดงความคิดเห็นกันต่างๆ นานา ซึ่งพอจะสรุปความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลดังกล่าวได้ ดังนี้

ในอดีตที่ผ่านมาเราทำอย่างไรกันเราจึงชนะในการแข่งขันรายการต่างๆ ได้

ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬายิมนาสติกศิลป์ในอดีตที่ผ่านมาไทยเราประสบความสำเร็จเป็นอย่างดียิ่งทำให้ทุกคนได้รับที่ประสบความสำเร็จนั้น ต้องกลับมาทบทวนกันอีกครั้งหนึ่งเพื่อทบทวนว่า พวกเราที่มีส่วนเกี่ยวข้องแต่ละกลุ่ม แม้กระทั่งผู้รับผิดชอบหลัก นั่นคือสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยได้ร่วมมือร่วมใจกันทำอย่างไรบ้าง

1. การคัดเลือกนักกีฬา

1.1 การวางแผนในการคัดเลือกนักกีฬาสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย จะเป็นหัวเรือใหญ่ในการเตรียมการเรียกประชุมคณะกรรมการวางแผนการคัดเลือกตัวนักกีฬา กำหนดระยะเวลาจำนวนนักกีฬาที่จะคัดเลือกซึ่งที่ผ่านมาจะคัดเลือกนักกีฬาไว้อย่างน้อย 9 คน เพื่อมาร่วมการฝึกซ้อมและจะมีการตัดตัวอีกครั้ง

1.2 การคัดเลือกตัวนักกีฬา หลายคนได้แสดงความคิดเห็นว่าในการคัดเลือกนักกีฬาที่ผ่านมา โดยเฉพาะในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ที่ไทยเป็นเจ้าภาพ หรือรายการต่างๆ ที่เราประสบความสำเร็จเราจะมีการวางแผนการคัดเลือกตัวนักกีฬาอย่างเป็นขั้นตอน และมีรูปแบบในการคัดเลือกตัวนักกีฬา มีหลายขั้นตอนเริ่มจากการคัดเลือกตัวรอบแรก โดยใช้การแข่งขันกีฬายิมนาสติกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นรายการแข่งขันรายการแรกของปี คัดเลือกเป็นขั้นตอนแรกจะคัดเลือกนักกีฬาไว้ประมาณ 9 คน การคัดเลือกครั้งที่ 2 จะเป็นการคัดเลือกจากรายการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

ซึ่งจะใช้เป็นรายการตัดตัวนักกีฬาอีกครั้งหนึ่ง

2. การเก็บตัวนักกีฬา

ในการเก็บตัวนักกีฬานั้น สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยจะเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการโดยจะดำเนินการดังนี้

2.1 การวางแผนในการเก็บตัว เท่าที่ผ่านมามีรายการที่ประสบความสำเร็จนั้นอย่างรายการที่ประสบความสำเร็จสูงสุดคือการแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 ที่กรุงเทพมหานคร อมรเทพ แวแสง ประสบความสำเร็จนั้นสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยได้วางแผนการเก็บตัวเป็นเวลาถึง 2 ปี ก่อนการแข่งขันซึ่งนักกีฬาต้องพักในที่พักและปฏิบัติตามที่สมาคมฯ กำหนดไม่ว่าจะเป็นแผนการฝึกซ้อมหรือในเรื่องของการดำเนินชีวิตส่วนตัว

2.2 สวัสดิการในการเก็บตัวสมาคมฯ จะร่วมกับคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในการดูแลด้านสวัสดิการทั้งในส่วนของการอาหาร ที่พัก ตลอดจนเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อมจะมีการควบคุมโดยผู้ฝึกสอนและคณะกรรมการบริหารของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยที่ได้รับมอบหมายดำเนินการด้วยความเข้มงวด

2.3 มีการประเมินผลการฝึกซ้อมเป็นระยะเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักกีฬาโดยเฉพาะด้านสมรรถภาพทางกาย ท่าชุดการแข่งขันโดยการประเมินผลการฝึกซ้อมจะแบ่งเป็นสองแบบคือ

2.3.1 ประเมินผลการฝึกซ้อมของนักกีฬาโดยจัดสภาพการแข่งขันขึ้นเพื่อให้ผู้ตัดสินได้ประเมินผลและให้คะแนนท่าชุดการแข่งขัน ที่จะใช้ในการแข่งขันจากนั้นผู้ตัดสินแจ้งผลการประเมินเพื่อให้ผู้ฝึกสอนดำเนินการเพิ่มเติมและแก้ไขในส่วนที่ขาดหายหรือไม่สมบูรณ์

2.3.2 ประเมินผลการฝึกซ้อมของ

นักกีฬาโดยการส่งนักกีฬาออกหาประสบการณ์การแข่งขันในต่างประเทศ เพื่อเป็นการนำนักกีฬาออกสู่สายตาผู้ตัดสินก่อนการแข่งขันจริงซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนานักกีฬาเป็นอย่างมาก

3. ผู้ฝึกสอนและการฝึกซ้อม

3.1 จำนวนผู้ฝึกสอนต่อจำนวนนักกีฬา ในการฝึกซ้อมจำนวนผู้ฝึกสอนจะมีการจัดผู้ฝึกสอนให้เหมาะสมกับจำนวนนักกีฬาโดยจัดผู้ฝึกสอนที่มีความถนัดในอุปกรณ์ต่างๆ ให้มาฝึกตามที่ถนัดเช่นผู้ที่ถนัดม้าหู จะดูแลการฝึกอุปกรณ์ม้าหู ผู้ฝึกสอนที่ถนัดโต๊ะกระโดด ก็จะดูแลในส่วนที่ตัวเองถนัดโดยจะมีผู้ฝึกสอนที่สร้างโปรแกรมการฝึกด้านสมรรถภาพทางกาย แต่ละคนต่างจะมีภาระหน้าที่ตามที่ตัวเองถนัด จากนั้นจะมาประสานจัดโปรแกรมการฝึกในแต่ละวันอีกครั้งหนึ่ง

3.2 ผู้ฝึกสอนจากต่างประเทศสมาคมฯ จะจัดจ้างผู้ฝึกสอนจากต่างประเทศมาช่วยในการฝึกเทคนิคท่าจะมีผลต่อการฝึกซ้อมมากเพราะจะได้รับเทคนิคแปลกใหม่มาพัฒนาท่า แต่ทั้งนี้ผู้ฝึกสอนชาวไทยก็มีความจำเป็นและสำคัญมากในการประสานความเข้าใจระหว่างผู้ฝึกสอนชาวต่างประเทศกับนักกีฬา

4. สวัสดิการและการสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬา ในเรื่องนี้สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยจะร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในภาครัฐและเอกชนขอความร่วมมือในการอัดฉีดนักกีฬาในการชนะเลิศในการแข่งขันเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้สำหรับผู้ฝึกสอนและนักกีฬา โดยการตั้งเงินรางวัลให้กับนักกีฬา

ทำไมการแข่งขันในระยะหลังเราจึงไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

การส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่างๆ ในระยะที่ผ่านมานั้นเป็นที่ทราบว่า หลังจากที่เราประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬายิมนาสติกศิลป์ประเภททีมในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ที่ประเทศสิงคโปร์ให้กับประเทศเวียดนาม ทำให้วงการยิมนาสติกไทยเริ่มหันกลับมามอง สภาพการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นและมีผลต่อการแข่งขัน การแข่งขันรายการต่อจากนั้นเราเริ่มสูญเสียเหรียญทองบางอุปกรณ์ที่เคยชนะมาตลอดเช่นห่วงนึ่งเป็นต้น ซึ่งน่าจะมีสาเหตุจากสิ่งต่อไปนี้

1. การวางแผนการคัดเลือกและการเก็บตัว นักกีฬาในการวางแผนการคัดเลือกและการเก็บตัว นักกีฬาไม่มีเป้าหมายที่ชัดเจน ในฝ่ายบริหารเป็นต้นว่า จะคัดเลือกนักกีฬาไว้กี่คน จะดำเนินการเก็บตัวอย่างไร มีงบประมาณเท่าไร ใครจะรับผิดชอบเรื่องอะไรบ้าง ผู้ฝึกสอนมีใครบ้าง ทำให้นักกีฬาเองก็ไม่มี ความชัดเจน เมื่อคัดเลือกแล้วจะเริ่มกันเมื่อไร ซึ่งการดำเนินการเช่นนี้ทำให้นักกีฬาและผู้ปกครองขาดความเชื่อมั่น

2. นักกีฬาขาดวินัยในตัวเอง ในการเก็บตัวไม่มีรูปแบบการควบคุมวินัย นักกีฬา มีการปล่อยปละละเลยทำให้นักกีฬาขาดวินัยในตัวเอง เทียวกลางคืนไม่ดูแลตัวเอง นอนดึก เทียวเตร่ ดื่มของมึนเมา จึงส่งผลต่อการฝึกซ้อม

3. การบาดเจ็บของนักกีฬา ในการฝึกซ้อมมีสาเหตุสำคัญอยู่หลายประการที่ทำให้ นักกีฬาเกิดการบาดเจ็บและส่งผลระยะยาวในการแข่งขัน

3.1 สาเหตุจากอุปกรณ์ฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐานหรือชำรุด ซึ่งเป็นสาเหตุและปัญหาหลักของผู้ฝึกสอน เพราะอุปกรณ์ยิมนาสติกเป็นที่ทราบกันว่าราคาแพง หาได้ยากเมื่ออุปกรณ์ชำรุดไม่ได้

มาตรฐานอุบัติเหตุย่อมเกิดกับนักกีฬาทำให้นักกีฬาขาดความมั่นใจในที่สุดก็เกิดการบาดเจ็บ

3.2 นักกีฬาขาดสมรรถภาพทางกาย กีฬายิมนาสติกศิลป์เป็นกีฬาที่ต้องใช้สมรรถภาพทางกายเป็นอย่างมากหากนักกีฬาไม่มีสมรรถภาพทางกายที่ดีพอจะส่งผลให้การฝึกเทคนิคทำเป็นไป ด้วยความยากลำบากและจะส่งผลให้เกิดการบาดเจ็บได้ในที่สุด และเป็นที่ทราบว่ากีฬายิมนาสติกศิลป์เมื่อได้รับอุบัติเหตุมักเป็นอุบัติเหตุที่รุนแรงมีผลต่อกระดูกและกล้ามเนื้อ และหากรักษาไม่หายขาดอาจทำให้เกิดการบาดเจ็บเรื้อรังได้

4. นักกีฬาขาดประสบการณ์ในการแข่งขัน ประสบการณ์ในการแข่งขันถือว่าสำคัญอย่างยิ่ง เพราะหากนักกีฬาขาดประสบการณ์มักจะทำให้เกิดความประหม่า ส่งผลให้การแข่งขันไม่ดีตามที่คาดหวัง

5. สภาพแวดล้อมในสนามแข่งขัน สภาพแวดล้อมในสนามแข่งขันมีส่วนสำคัญมาก

5.1 สภาพอุปกรณ์การแข่งขันส่วนมาก ในการเดินทางไปร่วมการแข่งขันนักกีฬามีเวลาในการปรับตัวเข้ากับอุปกรณ์การแข่งขันน้อยเวลาฝึกซ้อมจะใช้อุปกรณ์แบบหนึ่งแต่เวลาแข่งขันกลับเป็นอุปกรณ์อีกยี่ห้อหนึ่งซึ่งในแต่ละยี่ห้อจะมีความแตกต่างกันนักกีฬาจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับอุปกรณ์การแข่งขัน

5.2 แรงกดดันจากกองเชียร์ในสนาม จะสังเกตได้ว่าหากแข่งขันในประเทศนักกีฬาจะเล่นได้ดีแตกต่างจากการไปแข่งขันในต่างประเทศ เพราะฉะนั้นการได้เข้าร่วมการแข่งขันหาประสบการณ์ในต่างประเทศนับว่าสำคัญมาก

5.3 ความวิตกกังวลในขณะแข่งขัน ผู้ฝึกสอนจึงจำเป็นต้องมีจิตวิทยาการกีฬาจึงจะ

ช่วยนักกีฬาได้เป็นอย่างดี

6. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ฝึกสอน เท่าที่ผ่านมา การแข่งขันที่ไม่ประสบความสำเร็จผู้ฝึกสอนจะมีส่วนสำคัญมาก เพราะในการคัดเลือกนักกีฬาเมื่อติดทีมชาติเข้ารับการเก็บตัวเตรียมเข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนจะไม่ค่อยมีโอกาสดำเนินการนักกีฬาไปฝึกซ้อม จะมีการเปลี่ยนเป็นผู้ฝึกสอนอีกคนหนึ่งซึ่งจะไม่มี ความเข้าใจในพื้นฐานของนักกีฬาทำให้เกิดปัญหา ในการฝึกซ้อม

7. การพัฒนาเทคนิคท่าของประเทศไทยจะเห็นได้ว่าในระยะหลังนี้ประเทศไทยมีการพัฒนาเทคนิคท่าเพิ่มขึ้นอย่างมากยกตัวอย่าง ประเทศไทยเวียดนามจะส่งนักกีฬาไปเก็บตัวที่ประเทศ จีนนานนับปีทำให้นักกีฬาสามารถพัฒนาฝีมือขึ้น เป็นอย่างมาก มีผลให้นักกีฬาไทยพ่ายแพ้ในการ แข่งขันมากขึ้นและหากไทยเรายังไม่พัฒนาเทคนิค ท่าเช่นนี้ โอกาสที่เราจะแพ้ประเทศไทยคู่แข่งก็มี มากขึ้นตามตัว

แล้วเราจะบริหารจัดการกันอย่างไรจึงจะ พัฒนากีฬายิมนาสติกศิลปะสู่ความเป็นเลิศได้ อย่างยั่งยืน

คำถามนี้เป็นคำถามที่รอคำตอบจากทุกฝ่าย ไม่ใช่จากสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยเท่านั้น เพราะนาวาตรีศรายุทธ พัฒนศักดิ์ ได้ให้สัมภาษณ์ ไว้ว่า “ในปัจจุบันสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย มีองค์ประกอบมากมายมีผู้เชี่ยวชาญ มีนักกีฬา มีองค์ความรู้ที่มาเป็นองค์ประกอบ ไม่ว่าจะเป็น วิทยาศาสตร์การกีฬา กายภาพบำบัด พร้อมทั้งจะ ผลักดันนักกีฬาสู่จุดสูงสุดได้ แต่สิ่งที่ต้องการมาก ที่สุดในขณะนี้คือความร่วมมือร่วมใจของสมาชิก สโมสรในการผลิตนักกีฬา” แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นใน ส่วนผู้ที่เกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นในการที่จะ

พัฒนากีฬายิมนาสติกสู่ความเป็นเลิศไว้ ดังนี้

1. การให้การสนับสนุนจากผู้มีอำนาจทั้ง ภาครัฐและเอกชนและส่วนของสมาคมยิมนาสติก แห่งประเทศไทยและสถาบันที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ทางภารกิจของชาติ ซึ่งสามารถทำได้ ดังนี้

- สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย ควรประสานงานกับกรมพลศึกษา และสถาบันการ พลศึกษาจัดโครงการฝึกสอนยิมนาสติกภาคฤดูร้อน ให้กับเด็กและเยาวชนเหมือนในอดีตที่ผ่านมาโดย จัดหลักสูตรการฝึกสอนให้เป็นรูปธรรมโดยยึด หลักสูตรของสหพันธ์ยิมนาสติกนานาชาติเป็นหลัก นำมาแก้ไขปรับปรุงให้เข้ากับสภาพของประเทศไทย และเด็กไทย สามารถนำไปสู่การแข่งขันเบื้องต้นได้

- สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย ต้องประสานงานกับโรงเรียนในระดับอนุบาลและ การศึกษาขั้นพื้นฐานในการนำกีฬายิมนาสติกศิลป์ เข้าสู่ระบบโรงเรียนอาจเป็นในรูปแบบการสอน ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นซึ่งมีหลักสูตรรองรับ อยู่แล้วในระบบโรงเรียน

- สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย ต้องประสานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดการศึกษา ระดับอนุบาลและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เปิด ให้มีการอบรมหลักสูตรการเคลื่อนไหวพื้นฐานที่ เป็นแนวทางเดียวกันทั่วประเทศ อย่างกว้างขวาง สำหรับครูในโรงเรียนเพื่อนำไปสอนเด็กและเยาวชน ได้อย่างถูกต้องซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาไปสู่ การฝึกยิมนาสติกศิลป์เพื่อการแข่งขันต่อไป

- รัฐบาลต้องหันมาเห็นความสำคัญของ กีฬายิมนาสติกว่า สามารถพัฒนาบุคลากรในชาติ ได้จริง ยกตัวอย่างของประเทศจีนเด็กทุกคนต้องเรียน และฝึกกีฬายิมนาสติกก่อนการฝึกกีฬาประเภทอื่น จากนั้นค่อยแยกไปตามกีฬาที่ตัวเองสนใจเมื่อโตขึ้น

และต้องหันมาสนับสนุนงบประมาณให้กับสมาคม
ยิมนาสติกในการบริหารจัดการ

- การสร้างดรีมทีม โดยการคัดเลือก
นักกีฬาจากสโมสรต่างๆ เข้ามาแล้วสร้างสู่ความ
เป็นเลิศ เริ่มจากปีแรกโดยเริ่มที่ 10 คน ทั้งช่วงอีก
2-3 ปี เอาเข้ามาอีก 10 คน เพื่อต่อยอด ทำเช่นนี้
ต่อยอดกันไปเรื่อยๆ เหมือนที่เวียดนามทำ จะมี
การดึงนักกีฬาขึ้นไปทดแทนที่ขาดได้เรื่อยๆ

2. สนับสนุนศูนย์ฝึกของสมาชิกลีการสโมสรใน
การผลิตนักกีฬาและจัดการแข่งขันกีฬายิมนาสติก
ศิลป์ในจังหวัดที่ตั้งของศูนย์ฝึกนั้นๆ

- สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย
ต้องสนับสนุนให้ศูนย์ฝึกยิมนาสติกของสมาชิก
ลีการจัดการแข่งขันภายในจังหวัดที่ตั้งของศูนย์ฝึก
นั้นๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักกีฬามีรายการแข่งขัน
เพื่อพัฒนาฝีมือเป็นระยะๆ และเป็นการกระจาย
เผยแพร่กีฬายิมนาสติกศิลป์สู่ภูมิภาคต่างๆ โดย
การจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งในการสนับสนุน

- สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย
ควรมีโครงการเชิดชูเกียรติผู้ฝึกสอนดีเด่น ศูนย์ฝึก
หรือสมาชิกลีการดีเด่น เพื่อเป็นขวัญกำลังใจใน
การปฏิบัติงานผลิตนักกีฬา

- สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย
ควรสนับสนุนให้สมาชิกลีการและผู้ฝึกสอนมี
รายได้ในการฝึกสอนยิมนาสติกเพื่อเลี้ยงตัวเองให้
ได้ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ฝึกสอนไม่ละทิ้งการเป็นผู้ฝึกสอน
ไปหารายได้เลี้ยงชีพในอาชีพอื่นๆ ซึ่งจะส่งผลให้
กีฬายิมนาสติกศิลป์สูญเสียบุคลากรที่มีความรู้
ความสามารถ

3. ใช้ระบบการบริหารจัดการเชิงธุรกิจใน
การดำเนินการในศูนย์ฝึกของสมาชิกลีการสโมสร ในส่วน
ของการดำเนินงานโดยใช้ระบบการบริหารจัดการ

เชิงธุรกิจนี้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เสนอแนะความคิดเห็น
ดังนี้

- สมาชิกลีการสโมสรต้องบริหารจัดการศูนย์
ฝึกยิมนาสติกศิลป์ในรูปแบบธุรกิจ โดยอ้างอิงการ
ฝึกสอนในต่างประเทศ เปิดดำเนินการสอนด้วย
หลักสูตรที่ทางสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย
จัดทำขึ้นเป็นรูปแบบเดียวกัน คิดค่าใช้จ่ายในการ
เรียนเป็นรายชั่วโมง หรือรายเดือนตามสมควรแก่
ท้องถิ่นที่ดำเนินการ

- จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ตามหน่วยงาน
ราชการ โรงเรียน ชุมชนต่างๆ เปิดรับสมัครสมาชิก
อย่างเป็นทางการ และดำเนินการฝึกสอนอย่างมี
ประสิทธิภาพ ให้เป็นที่ไว้วางใจของผู้ปกครอง

- จัดแบ่งเกรด หรือระดับฝีมือของเด็ก
ที่มารับการฝึกเป็นระดับอาจเป็นระดับ 1-4 โดยมี
สัญลักษณ์ระบุให้เห็นเด่นชัดแตกต่างกัน เช่น สีเสื้อ
เป็นต้น เพื่อสร้างความสนใจและเป็นการกระตุ้นให้
เด็กพัฒนาตัวเองให้อยู่ในระดับสูงขึ้นเรื่อยๆ

- จัดให้มีการแข่งขันเพื่อยกระดับความ
สามารถของเด็กทุก 3 หรือ 6 เดือน เพื่อให้เด็กที่มี
ความสามารถ ได้ยกระดับตัวเองไปยังเกรดที่สูงขึ้น
ซึ่งจะเป็นกำลังใจในการฝึกซ้อมพัฒนาตัวเองต่อไป

4. การจัดหาและพัฒนาผู้ฝึกสอนในการ
จัดการและการพัฒนาผู้ฝึกสอนนั้นเป็นสิ่งจำเป็น
อย่างยิ่ง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนากีฬายิ
มนาสติกศิลป์สู่ความเป็นเลิศต้องให้ความสำคัญและ
ร่วมกันดำเนินการ ดังนี้

- สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย
ต้องวางแผนในการพัฒนาผู้ฝึกสอนคนไทย โดยจัด
ระดับผู้ฝึกสอนตามผลงานของนักกีฬา พร้อมจัดการ
อบรมให้ผู้ฝึกสอนมีความรู้ ความสามารถทั้งในด้าน
เทคนิคการสอน ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ตามระดับ

ของผู้ฝึกสอนที่แบ่งไว้ เพื่อจะได้นำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาเด็กในศูนย์ฝึกตามระดับของเด็กอีกครั้งหนึ่ง

- จัดหาผู้ฝึกสอนต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อนำมาเสริมสร้างเทคนิคใหม่ๆ ให้กับนักกีฬา โดยผู้ฝึกสอนคนไทยได้เรียนรู้ไปด้วย พร้อมทั้งให้ช่วยตระเวนไปให้ความรู้กับสมาชิกสโมสร เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของเด็กในศูนย์ฝึกในส่วนภูมิภาค

- ให้รางวัลแก่สมาชิกสโมสรที่สามารถผลิตนักกีฬาที่มีความสามารถระดับสูง และนักกีฬาด้วยการส่งไปฝึกต่างประเทศโดยใช้เวลาประมาณ 1 ปี เพื่อนักกีฬาได้พัฒนาตนเองในเทคนิคที่สูงขึ้น ผู้ฝึกสอนได้ศึกษา เรียนรู้วิธีการฝึกและเทคนิคที่ทันสมัยและสูงขึ้นเพื่อนำความรู้ ความสามารถที่ได้รับมาพัฒนากีฬายิมนาสติกศิลป์ของประเทศไทยต่อไป

5. การประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์นับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการปฏิบัติงานต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานได้รับความสนใจ จากเด็ก เยาวชน และผู้ปกครอง ซึ่งจะเป็วิธีการหนึ่งที่น่าไปสู่ข้อมูลในการตัดสินใจนำบุตรหลาน ไปเข้ารับการฝึก กลุ่มประชากรได้เสนอแนวทางในการประชาสัมพันธ์ไว้ดังนี้

- จัดให้มีโครงการประชาสัมพันธ์โดยการจัดทำวีดิทัศน์ เผยแพร่การฝึกและประโยชน์ของกีฬายิมนาสติกเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ให้เด็ก และผู้ปกครองมีความสนใจส่งบุตรหลานมารับการฝึกเพื่อเป็นนักกีฬาโดยส่งไปยังโรงเรียน หน่วยงานราชการ ชุมชนต่างๆ โดยสมาชิกสโมสรร่วมรับผิดชอบในการช่วยประชาสัมพันธ์ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์

สื่อออนไลน์ เป็นต้น

- จัดโครงการยิมนาสติกสัญจรไปเผยแพร่การเล่น และการฝึกยิมนาสติกให้กับเด็กเยาวชนในรั้วโรงเรียน ในระดับการศึกษาเด็กเล็ก และการศึกษาระดับอนุบาล โดยสมาชิกสโมสรช่วยกันนำกิจกรรมกีฬายิมนาสติกออกเผยแพร่ หรือจัดการแสดงเพื่อสร้างความสนใจแก่เด็ก เยาวชน ผู้ปกครอง เป็นต้น

6. การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาช่วยในการฝึกซ้อมและการเตรียมนักกีฬา

- ในการฝึกซ้อมต้องมีการทดสอบความก้าวหน้าของนักกีฬาทดสอบเวลาอย่างน้อย 3 เดือน ต่อครั้งทั้งในด้านเทคนิคท่า สมรรถภาพทางกาย เพราะฉะนั้นการวางแผนในการนำเอาวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาช่วยจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

- โภชนาการการกีฬาเป็นสิ่งสำคัญ ในการฝึกซ้อม และการเก็บตัวต้องมีการดำเนินการเกี่ยวกับโภชนาการ การกีฬาไปด้วยเพื่อเสริมทางด้านสมรรถภาพทางกาย

7. ด้านวัสดุอุปกรณ์ในการฝึก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกไว้ ดังนี้

- วัสดุอุปกรณ์ในการฝึก สมาคมควรสนับสนุนอุปกรณ์ฝึกให้แก่สมาชิกสโมสร โดยเน้นอุปกรณ์ช่วยฝึก ส่งเสริมการสร้างอุปกรณ์ช่วยฝึก ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง เช่น รอก บ่อพองน้ำอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการช่วยฝึก

8. สวัสดิการผู้ฝึกสอนและนักกีฬา

- การให้สวัสดิการผู้ฝึกสอนและนักกีฬาเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เมื่อสมาคมฯ ดึงนักกีฬามาจากสโมสรใดก็ตามต้องมีค่าตอบแทนลงไปให้ผู้ฝึกสอนที่นักกีฬาถูกดึงมาด้วย ไมเช่นนั้นจะพบปัญหาการไม่ปล่อยนักกีฬา และจะไม่มีผู้ฝึกสอน

ผลิตนักกีฬาให้สมาคมฯ ควรให้เงินเดือนแก่ผู้ฝึกสอน
ที่สามารถผลิตนักกีฬาให้กับสโมสรได้

ทั้งหมดเป็นเพียงความคิดเห็นของผู้มีส่วน
เกี่ยวข้องกับกีฬายิมนาสติกศิลป์ หากสมาคม
ยิมนาสติกแห่งประเทศไทย หันกลับมาองความ
คิดเห็นเหล่านี้และนำไปปฏิบัติอาจทำให้เกิดมม

เปลี่ยนของวงการยิมนาสติกศิลป์ ที่จะส่งผลให้
สามารถพัฒนาได้อย่างยั่งยืน ประเทศไทยกลับมา
เป็นมหาอำนาจด้านกีฬายิมนาสติกศิลป์ของประเทศ
ในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เหมือนที่เป็นมาใน
อดีตก็ได้

เอกสารอ้างอิง

- จำไพ ศุภย์จันทร์. (2540). ยิมนาสติกสากล. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ. (เอกสารอัดสำเนา).
- นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร. (2546). ปัจจัยความเป็นเลิศทางการกีฬา. สารยิมนาสติก. (ปีที่ 2 ฉบับที่ 7
กรกฎาคม 2546).
- Leeds, Svetlana. (2009). Raising the Well Adjusted Gymnast : A Manual of Gymnastic
Coach. Massachusetts School of Professional Psychology.

Academic Journal Institute of Physical Education